

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2019:277310

Datë: 03.07.2024

Numri i dokumentit: 05890762

UZVP.ARJ.br.84/2024

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojše Boričića, kao predsednika veća, Ragip Namani i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujar Balaj, kao zapisničara, u upravnoj stvari po tužbi tužilaca F. K. iz sela ..., Opština P., H. J. iz O., B. K. iz O., D. H. iz P. i B. G. i z V., koje po punomoćju zastupa Jeton Osmani, advokat iz P., protiv tuženika Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Inspektorata rada, radi poništaja odluke tuženika br.280/2018 od 05.07.2018 godine i naknadu štete, odlučujući po zahtevu tužilaca za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnetog protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ-AA.br.82/2023 od 03.04.2024 godine, na sednici veća održanoj dana 26.06.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tužilaca F. K., H. J., B. K., D. H. i B. G. za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ-AA.br.82/2023 od 03.04.2024 godine.

Obrazloženje

Osporenom presudom Apelacionog suda u Prištini UŽ-AA.br.82/2023 od 03.04.2024 godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca F. K., H. J., B. K., D. H. i B. G., podneta protiv presude Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravna pitanja pitanja U-A.br.2062/18 od 08.09.2022 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca F. K., H. J., B. K., D. H. i B. G. za naknadu štete.

Tužioci su ovom sudu podneli zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporavaju zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini UŽ-AA.br.82/2023 od 03.04.2024 godine. U zahtevu tužioci navode da je osporena presuda doneta usled povreda Zakona o upravnom sporu i povreda odredaba materijalnog prava. Predložili su da se zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke usvoji, da se presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ-AA.br.82/2023 od 03.04.2024 godine i presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravna pitanja pitanja U-A.br.2062/18 od 08.09.2022 godine ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužilaca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužilaca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenom presudom Apelacionog suda UŽ-AA.br.82/2023 od 03.04.2024 godine, odbijena kao neosnovana žalba tužilaca F. K., H. J., B. K., D. H. i B. G. i potvrđena je presuda Osnovnog suda u Prištini-Departmenta za administrativna pitanja U-A.br.2062/18 od 08.09.2022 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca za naknadu štete.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužilaca i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav apelacionog suda je u potpunosti prihvatilo i ovaj Sud, s obzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tužioci pozivaju u svom zahtevu.

U obrazloženju presude prvostepenog suda se između ostalog navodi "da Sud odbija u celosti tužbeni zahtev tužilaca za naknadu štete, iz razloga što isti iz spisa predmeta nije našao da je tužiocima naneta šteta na način da nastaje pravo da traže naknadu za štetu, a to uzimajući u obzir značenje ovog pravnog instituta, budući da se štetom smatra samo šteta koja je kao takva zakonom prihvaćena, dok su tužioci samo pretpostavili nanošenje štete bez dokazivanja da je ista nastala, dodajući ovde činjenicu da tužioci nisu imali zasnovan radni odnos kako bi bili oštećeni u materijalnom smislu, dakle nisu ostvarivali mesečna primanja kod tuženog, da bi posledično tome bili oštećeni od strane istog.". U obrazloženju presude drugostepenog suda se između ostalog navodi "Pravni stav prvostepenog suda kao pravilan i zasnovan na dokazima i zakon u celosti usvaja i Veće Apelacionog suda, iz razloga što pobijana presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba zakona o upravnim sporovima, koje povrede drugostepeni ocenjuje po službenoj dužnosti na osnovu člana 194 ZPP, primenljiv prema čl. 63 ZUS. Veće ocenjuje da je Osnovni sud, shodno svojoj nadležnosti u smislu čl. 9 i 44 ZUS, na pravilan način ispitao i ocenio tužbeni zahtev koji se odnosi na naknadu štete, pri čemu su dati dovoljni razlozi o odlučnim činjenicama na kojima se zasnovao, i koje Apelacioni sud, kao i prvostepeni sud, usvaja kao pravilnim i zakonitim."

Naime, po mišljenju ovog suda, iz dokaza u spisima predmeta nesporno proizilazi da nije utvrđeno da su tužioci oštećeni na način kojim bi se stvorilo pravo da traže naknadu za istu, budući da tužioci nisu imali zasnovan radni odnos kako bi bili materijalno oštećeni, odnosno nisu ostvarivali mesečna primanja od tuženika. Članom 136 stav 1 Zakona o obligacionim odnosima br. 04/L-077, propisano je da lice koje nanosi štetu drugom dužan je da tu štetu nadoknadi, osim ukoliko se utvrdi da je šteta prouzrokovana bez njegove krivice. Po mišljenju ovog suda, iz spisa predmeta nije utvrđeno da je tužiocima naneta šteta na način da nastaje pravo da traže naknadu za štetu, a to uzimajući u obzir značenje ovog pravnog instituta, budući da se štetom smatra samo šteta koja je kao takva zakonom prihvaćena, dok su tužioci samo pretpostavili nanošenje štete bez dokazivanja da je ista nastala. Naime, tužioci nisu imali zasnovan radni odnos kod tuženika kako bi bili oštećeni u materijalnom smislu, dakle nisu ostvarivali mesečna primanja kod tuženog, da bi posledično tome bili oštećeni od strane istog. Za postojanje obaveze za naknadu štete, moraju ispuniti ovi preduslovi: da postoje subjekti obligacionog odnosa i odgovornosti za nanetu štetu-štetnik i oštećenik; postojanje štetna činjenice iz koje proizilazi šteta, postojanje nanete štete; postojanje uzročne veze između štetne

činjenice i pričinjene štete, kao i postojanje nezakovitosti radnje, odnosno nepostupanja iz koje je šteta nastala, dok se osnovanost tužbenog zahteva zasniva na nedokazanu okolnost od strane tužilaca, i ne-potvrđivanje uzročne veze, a na osnovu kojih razloga su nižestepeni sudovi pravilno odbili tužbeni zahtev za naknadu štete.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud je našao da je drugostepeni sud u ovoj upravno-pravnoj stvari pravilno primenio odredbe upravnog postupka, te da su navodi u zahtevu tužilaca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužlaoca.

Sa svega iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 26.06.2024, UZVP.ARJ.br.84/2024

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić